

REGLUGERÐ

um (3.) breytingu á reglugerð um greiðslu almannatrygginga á lyfjakostnaði nr. 300/1991.

1. gr.

Við lok 1. gr. bætist eftirfarandi:

Lyfjabúðum og þeim aðilum sem leyfi hafa til lyfjasölu er skylt að afhenda sjúklingum greiðslukvittun með sundurliðuðum kostnaði sjúklings og Tryggingarstofnunar ríkisins.

Ávísað lyfjamagn í hverri lyfjaafgreiðslu (ordination) skal miða við mest 100 daga notkun.

2. gr.

Við lok 3. gr. bætist eftirfarandi:

Tryggingastofnun ríkisins er heimilt að gefa út lyfjaskírteini á ódýrasta samheitalyf hverju sinni.

3. gr.

1. tl. 4. gr. hljóði svo:

„Í alveg sérstökum tilfellum (sjá dæmi) er Tryggingastofnun ríkisins heimilt að taka þátt í greiðslu lyfja, sem sjúkratryggðum er nauðsynlegt að nota að staðaldri og eru auðkennd „E“ í lyfjaskrá. Við afgreiðslu skal framvísa lyfjaskírteini sbr. 3. gr., en í þeim tilfellum gildir þó ekki að sjúklingur þurfi að hafa notað lyfið í 6 mánuði eða lengur. Greiðslutilhögun þessara lyfja skal vera svo sem hér segir:

1. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) greiðir sjúkratryggður 12,5% af verði lyfsins, en þó aldrei meira en 1500 kr. Tryggingastofnun ríkisins greiðir það sem vantar á fullt verð.
2. Elli- og örorkulífeyrisþegar skulu greiða 5% af verði lyfsins, en þó aldrei meira en 350 kr. fyrir hverja afgreiðslu (ordination). Tryggingastofnun ríkisins greiðir það sem vantar á fullt verð.“

4. gr.

Í 2. ml. 2. tl. 4. gr. fellur niður setningin:

„þ.e. sjúklingur greiðir fastagjald“.

5. gr.

6. gr. orðist svo:

Af öðrum lyfjakostnaði en um getur í 2.–5. grein er greiðslutilhögun svo sem hér segir enda skulu lyfin auðkennd með „E“ í lyfjaskrá.

1. Fyrir hverja afgreiðslu (ordination) greiðir sjúkratryggður 25% af verði lyfsins, en þó aldrei meira en 3000 kr. Tryggingastofnun ríkisins greiðir það sem vantar á fullt verð.
2. Elli- og örorkulífeyrisþegar skulu greiða 10% af verði lyfsins, en þó aldrei meira en 700 kr. fyrir hverja afgreiðslu (ordination). Tryggingastofnun ríkisins greiðir það sem vantar á fullt verð.

Lyf í ATC-flokki A 14 A (vefjaaukandi lyf), og V 06 D (önnur næringalyf) skulu merkt „E.O.“ í lyfjaskrá og greiðast skv. ákvæðum þessarar greinar, enda framvísi sjúkratryggður lyfjaskírteini útgefnu af Tryggingastofnun ríkisins. Ef skírteini er ekki fyrir hendi tekur Tryggingastofnun ekki þátt í greiðslu lyfsins.

6. gr.

7. gr. orðist svo:

Tryggingastofnun ríkisins er, að fengnum meðmælum heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytisins, heimilt að taka þátt í kostnaði við óskráð sérlyf, sbr. 5. og 6. gr., sem flutt eru inn samkvæmt undanþágu, sbr. 8. gr. lyfjalaga nr. 108/1984.

7. gr.

Reglugerð þessi, sem er sett skv. lögum nr. 67/1971 um almannatryggingar ásamt síðari breytingum, öðlast gildi 1. ágúst 1992.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 14. júlí 1992.

Sighvatur Björgvinsson.

Einar Magnússon.

14. júlí 1992

Nr. 281

REGLUGERÐ

**um (11.) breytingu á reglugerð um gerð lyfseðla og ávísun lyfja,
afgreiðslu þeirra og merkingu nr. 421/1988.**

1. gr.

7. gr. hljóði svo:

„Lyfseðill skal ritaður með bleki eða vélritaður á staðlað eyðublað í því formi, sem greint er í viðauka 1 með reglugerð þessari. Lyfseðill skal vera greinilega ritaður og án tvímæla og engar skammstafanir viðhafðar, er geta valdið misskilningi. Útgefandi lyfseðils skal, auk staðfestingar með undirskrift og dagsetningar, rita kóðanúmer sitt samkvæmt gildandi læknastrá. Á lyfseðil skal prenta eða stimpla nafn, stöðuheiti, aðsetur og símanúmer útgefanda. Útgefandi má aðeins rita annars vegar á lyfseðilseyðublað og eigi fleiri en þrjár lyfjaávisanir á hvern lyfseðil.

Geta skal þess ætíð á lyfseðli, hverjum lyfið er ætlað og miða magn lyfja, sem ávísað er, við þarfir. Jafnframt nafni sjúklings skal geta heimilisfangs og kennitölu hans eða heimilisfangs eiganda dýrs, ef um dýr er að ræða. Sé sjúklingur ellilífeyrisþegi eða 75% öryrki eða meira, skal það greint á lyfseðli. Sé sjúklingur útlendingur, skal auk nafns hans og heimilisfangs rita vegabréfs- eða persónunúmer viðkomandi á lyfseðil.

Útgefandi lyfseðils er heimilt að senda lyfseðil, sem fullnægir ákvæðum 1. og 2. málsgr., með bréfasímataeki eða tölvutengingu í apótek, enda sé tryggt og staðfest, að lyfseðillinn hafi komist í réttar hendur og jafnframt staðfest, hvaðan lyfseðillinn er sendur. Frumrit lyfseðils, sem sendur er með bréfasímataeki, skal greinilega auðkennt og merkt orðinu „Bréfasímalyfseðill“. Óheimilt er að afgreiða lyf gegn frumriti bréfasímalyfseðils.

Óheimilt er að ávísa eftirritunarskyldum lyfjum með bréfasímalyfseðli.“

2. gr.

18. gr. hljóði svo:

„Útgefandi skal rita magn eða einingafjölda eftirritunarskylds lyfs eigin hendi á lyfseðil með bókstöfum og jafnframt staðfesta með upphafsstöfum sínum.“